

ІНТЕРАКТИВНА ГРА ЯК ЗАСІБ КОМУНІКАЦІЇ В НАВЧАННІ

Неборак П.М., студентка

Національний авіаційний університет, м.Київ

Науковий керівник – Мелешко М.А., к.т.н., доцент, професор кафедри КММТ

Основна форма організації освіти в Україні на сьогодні є класно-урочна система. Вона була передовою протягом декілька років, але сьогодні внесло свої корективи, і відтепер система не може задовільнити потреби громадян в освіті. Зауваження класно-урочній системі здебільшого пов'язані з небажанням відвідувати заклади освіти, незацікавленістю учнів та студентів до навчання, безініціативністю на заняттях, перевантаженням домашніми завданнями.

Такий підхід вже вичерпаний самою практикою розвитку освіти, адже обсяг знань не може рости до безкінечності. Все гострішою стає проблема вдосконалення форм організації процесу навчання, знаходження відповіді на питання "як вчити, як створити умови для розвитку і самореалізації особистості в навчальному процесі". Як, залишаючись в рамках класно-урочної системи, підвищити ефективність навчального процесу, досягти високого інтелектуального розвитку учнів, забезпечити оволодіння ними навичками саморозвитку особистості [1].

На зміну звичній нам системі прийшло навчання з використанням інтерактивних ігор. Інтерактивна гра — це гра, в основу якої покладена комунікація між усіма її учасниками. Задача такої гри — знаходитись в постійному діалозі, бути активним учасником.

Перед впровадженням будь-якої інтерактивної гри важливо пам'ятати 4 кроки в роботі з ними:

- Груповий аналіз ситуації. Перший крок потрібен для оцінки ситуації в групі в цілому, щоб правильно підібрати інтерактивну гру.
- Інструктування учасників. Цей етап вводиться для того, щоб проінформувати про цілі гри.
- Проведення гри. На цій стадії викладач контролює виконання запланованих раніше дій.
- Підведення підсумків. Викладач повинен допомогти проаналізувати учасникам здобутий досвід.

Гарним прикладом може слугувати гра «Мозковий штурм», суть її полягає в тому, щоб підштовхнути учасників розмови до творчості шляхом колективного обмірковування.

Послідовність дій у грі має такий порядок:

1. Проблему спочатку обговорюють, за бажанням можна записати;
2. Учасники інтерактиву оголошують способи її розв'язання;
3. Запропоновані ідеї записують;
4. Усі думки групують та аналізують;
5. Обираються найпопулярніші ідеї, які допоможуть вирішити питання;
6. Відбуваються підсумки гри.

Отже, роз'яснення й демонстрація, самі ніколи не дадуть справжніх, стійких знань. Цього можна досягти тільки за допомогою активного та інтерактивного навчання на заняттях. Майстерність викладача допомагає учням досягти найкращих результатів тими засоби, які найоптимальніші в кожній окремій ситуації. Упровадження інтерактивних технологій повинно широко застосовуватись у сучасному навчальному процесі. Завдяки цим технологіям, крім здобуття знань, в учнів формується власне світобачення. Вони вчаться пояснювати і вмотивовувати, а де потрібно - відстоювати свою точку зору. А це дуже важлива риса, потрібна Сучасний інтенсивному світі [2].

Список використаних джерел

1. Кратасюк Л. Інтерактивні методи навчання: Розвиток комунікативних і мовних умінь // Диво слово.- 2004.- №10. С.2-3.
2. Інтерактивні методи навчання як засіб розвитку в старшокласників комунікативних і мовних умінь. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://vseosvita.ua/library/interaktivni-metodi-navcanna-ak-zasib-rozvitku-v-starsoklasnikiv-komunikativnih-i-movnih-umin-349598.html>.